

denne Skolelov, hvad enkelte ganske sikkert kunne, at man skulde umuliggøre dette, og derfor er der Enighed om at stemme dette ud. — Det næste Forslag, som Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem er enigt om, er, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 1, om Ophævelse af § 3 i Lov 2den Maj 1855 om Udskrivning af Børn i 13 Aars Alderen, ogsaa skal gælde for Kjøbenhavn. Man har tidligere ikke været opmærksom paa dette, man ved første Behandling af Lovforslaget viste det sig, at Loven af 1855 ogsaa gælder for Kjøbenhavn, og vi have ment, at lige saa lidt som denne Bestemmelse skulde gælde for det øvrige Land, lige saa lidt skulde den gælde for Kjøbenhavn. Jeg mener, det er rigtigt, at der her indføres Lighed mellem det øvrige Land og Kjøbenhavn. — Det sidste Forslag, som Udvalget er enigt om, er Nr. 13, som gaar ud paa en Udsættelse af Lovens Ikrafttræden til 1901. Alt, hvad der angaar det økonomiske og hele Omordningen af Skolevæsenet vil næppe kunne være ordnet før. Ændringen er i Overenstemmelse med Bemærkninger, som faldt her ved første Behandling fra flere Sider, ogsaa fra min. Man mente, det var en for kort Frist at sætte Lovens Ikrafttræden til 1ste Januar 1900, idet der sikkert maa finde mange Forhandlinger Sted mellem Kommunerne og andre Autoriteter og mellem Ministeriet og Kommunerne, inden man kan faa Sagen i Orden. Alle Partier i Udvalget ere enige om at stille dette Forslag, og den højtærede Minister er ogsaa gaaet ind paa det.

Jeg har nu omtalt de Forslag, hvorom der er Enighed. Tilbage staa saa kun enkelte Forslag, hvorom der ikke er opnaaet Enighed. Det første af disse er Ændringsforslag Nr. 5, som angaar Overlærernes Lønning. Her have vi holdt paa, at to Lønningstillæg fra Statskassens Side, til Overlærerne vilde være tilstrækkelige for at frembringe saa gunstige Lønningstilkaar, som vi mente være forsvarlige over for disse Poster. I Købstæderne er der 3 Lønningskalaer; den laveste Skala har højst 2000 Kr., den mellemste 2200 Kr., den højeste 2400 Kr. Hertil foreslaas der nu Lønningstillæg fra Statskassen paa henholdsvis 600, 900 og 1200 Kr. i alt, saa at Overlærernes Løn altsaa vil blive for laveste Grad 2600 Kr., for mellemste 3100 Kr. og for højeste 3600 Kr. Vi have ment, og mene fremdeles, at kunne sætte Lønningerne til 2400 Kr., 2800 Kr. og 3200 Kr. Det er da ret smukke og rigelige Lønninger for Overlærere i Købstæderne, og vi have ikke ment,

der var Grund til at fravige det Standpunkt, vi have haft i saa Henseende. Det næste Punkt angaar Konsulenten. Jeg skal ikke opholde mig længe ved § 31, som angaar denne Konsulent. Denne Paragraf har der været talt meget om tidligere, og ogsaa under 1ste Behandling i Aar. Jeg kan fremdeles ikke skønne, at det er nødvendigt, naar man vil gennemføre en Skolelov af en saadan Karakter som dette Forslags, samtidig at vedtage en Bestemmelse om Oprettelse af et Embede, som skal besættes med en kongelig udnævnt Embedsmand. De Oplysninger, som fra Ministeren ere tilstillede Udvalget om Konsulentens Arbejde i Sager vedrørende Folkeskolen sammen med de Oplysninger, som ere os givne med Hensyn til de Forretninger, som Censorerne Formand har, have heller ikke kunnet bevæge mig til at faa en anden Opfattelse. Jeg mener fremdeles, at der er ikke nogen virkelig Grund til ved denne Lejlighed at oprette et saadant Embede, hvor man faar en kongelig udnævnt pensionsberettiget Embedsmand. Naar først Embedet er oprettet, skal det jo stadig holdes besat, og det er ingenlunde sikkert, at man altid har en Mand, som vilde være heldig paa den Plads. Jeg ser heller ikke, at det Ændringsforslag, som er stillet af et Mindretal, og som jeg for øvrigt ikke, saa længe det ikke er omtalt af det ærede Mindretal, skal komme ind paa, forandrer Sagen, thi vedkommende skal jo lige godt have kongelig Udnævnelse og ansættes som kongelig Embedsmand. — Ændringsforslag Nr. 10 angaar Tilskud til Friskolerne. Det har faaet samme Affattelse som det tidligere Forslag om det samme Emne og gaar ud paa, at der skal stilles 35,000 Kr. af Statskassen til Raadighed for Ministeren til Fordeling efter Børneantal til saadanne Skoler, som have den dobbelte Garanti, der ligger i, at Skolekommissionen først udtaler sig om, hvorvidt de opfylde de samme Krav, som ellers stilles til vore Almueskoler — at de altsaa give den samme Undervisning og i det hele ere indrettede paa samme Maade — og dernæst at Kommunerne have bidraget til disse Skoler. Dette er en dobbelt Garanti, som maa være fuldt ud fyldestgørende for, at disse Skoler ogsaa virkelig ere værdige til Understøttelsen. Jeg skal ikke komme ind paa de almindelige Betragtninger, som kunne tale for at give en saadan Understøttelse, de have været fremdragne saa ofte, og ærede Medlemmer kende mit Standpunkt i saa Henseende. Endelig er der en Bestemmelse om, at saadanne Bidrag, som Kommunerne yde til